

РЕШЕНИЕ

№ 7986

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8418** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН. С Решение № 3211 от 06.07.2023 г., постановено по НАХД № 5200/2023 г., Софийският районен съд е изменил Електронен фиш сер.К, № 5969829/08.04.2022 г., издаден от СДВР, с който на А. Х. А. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], е наложена глоба в размер на 200 лв. на основание чл.189, ал.4 във вр.с чл.182, ал.4 във вр.с ал.1, т.3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, за нарушение по чл.21, ал.2 във вр.с ал.1 ЗДвП, извършено в условията на повторност, като е преквалифицирал нарушението от такова по чл.21, ал.2 във вр.с ал.1 ЗДвП във вр.с чл.182, ал.4 във вр.с ал.1, т.3 ЗДвП, в такова по чл.21, ал.2 във вр.с ал.1 във вр.с чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП и е намалил наложената глоба на 100 лв. Със същото решение СРС е осъдил А. Х. А. да заплати на СДВР разноски по делото в размер на 80 лв.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят А., който с касационна жалба, подадена в срок чрез адв.Х., обжалва същото. С жалбата се иска отмяна на касираното решение и отмяна на електронния фиш. Касаторът се оплаква от неправилно изяснена от СРС фактическа обстановка и навежда доводи за липсващи реквизити на ЕФ. В с.з. касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба - СДВР, чрез юк.С. изразява становище за нейната неоснователност. Моли съдебното решение да се остави в сила, като в полза на ДМВР

бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП моли касационната жалба да бъде оставена без уважение.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Районният съд правилно и въз основа на събраните и кредитирани по делото доказателства е установил следната фактическа обстановка: на 08.04.2022 г. в 09:47 ч в [населено място], по [улица], лек автомобил О. А. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на А. Х. А., се е движел в посока от [улица]към [улица]. По същото време на [улица]в района на №200, където с пътен знак В26 е била указана максимална скорост на движение от 50 км/ч, патрул на ОПП-СДВР е осъществявал контрол за спазване скоростта на движение чрез автоматизирано техническо средство модел С. М2, с номер на устройството MD1192. Системата е въведена в експлоатация от служител на ОПП-СДВР, а измерването е извършено в периода от 09.15 до 11.30 ч на 08.04.2022 г., съгласно приложен Протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта. Последното е работело в стационарен режим, с посока на движение "приближаващ", като е било поставено на разстояние 300 метра от пътния знак. При преминаване на указания автомобил в района на контрол е отчетена скорост на движение от 79 км/ч, след отчитане на допустимото отклонението от 3 км/ч, при максимално разрешена скорост от 50 км/ч, в рамките на населените места, въведена и с нарочен пътен знак В26. Скоростта на движение е установена с посоченото техническо средство чрез изготвяне на фотоснимка, отразяваща дата, час, адрес и географски координати, както и скорост и самото превозно средство, в частност регистрационния номер на същото. Въз основа на тези данни на основание чл.189, ал.5 във вр.с чл.188, ал.1 ЗДвП на А. Х. А. в качеството му на собственик на превозното средство е бил издаден атакуваният пред СРС Електронен фиш.

В производството пред СРС са изискани и приложени справки от Българския институт по метрология - Удостоверение за одобрен тип на стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения С. М2, с номер на устройството MD1192. От протокол за извършена последваща проверка Съдът е установил, че на системата е била извършена последваща проверка на 15.03.2022 г. и към датата на нарушението е била технически годна. Съдът е кредитирал и Заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, с което е утвърдена формата на електронния фиш.

За да измени обжалвания пред него ЕФ, районният съд е приел, че нарушението е безспорно доказано, а при установяването му са спазени всички изисквания на закона. Съдът обаче е приел за недоказано същото да е извършено в условията на повторност, доколкото предишният ЕФ е влязъл в сила едва на 01.12.2022 г., след датата на деянието.

Съдебното решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу ЕФ, който подлежи на съдебен контрол на основание чл.189, ал.8 ЗДвП. СРС е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото. Законодателят е предоставил възможност на определените от министъра на

вътрешните работи служби при установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на МПС (чл.165, ал.2, т.6 ЗДвП), които снимки и/или видеозаписи са част от доказателствения материал към административната преписка. Приложени към преписката са копие от регистъра на одобрените за използване типови средства относно стационарната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения на Българския институт по метрология и протокол от последваща/периодична проверка на Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди" към Българския институт по метрология, посредством които се установява, че процесното автоматизирано техническо средство е от одобрен и вписан в регистъра тип, нарушението е констатирано в срока на одобряване на типа и след като техническото средство е преминало през периодична проверка.

На основание чл.189, ал.4, изр.второ ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Атакуваният ЕФ съдържа изрично уточняване, че е издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, която е териториална структура на МВР. Законодателят цели да санкционира нарушителите на правилата за движение по пътищата, като в отсъствие на контролен орган се ползва установеното и заснетото с техническо средство, стационарно в настоящия случай. В тази посока са и мотивите на Тълкувателно решение на ВАС № 1/26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г., съгласно което електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл.189, ал.11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП реквизити, поради което в ЕФ не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. В този ред на мисли е неоснователно касационното оплакване за липса на дата на издаване на ЕФ, доколкото такъв негов реквизит в закона липсва. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът "в отсъствие на контролен орган и на нарушител" по чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш. Въпреки че в съдържанието на ЕФ липсва информация дали същият може да се обжалва, пред кой орган и в какъв срок, на основание чл.59, ал.2 ЗАНН във вр.с чл.189, ал.8 ЗДвП съдебното производство пред СРС е образувано законосъобразно, а правото на защита на административнонаказаното лице не е ограничено.

По делото пред районния съд е приложена разпечатка от заснетия видео-клип, на който ясно личи рег.№ на автомобила. Приложени са и доказателства, че снимката е показана на водача-жалбоподател.

Издаването на ЕФ въз основа на приложения по преписката снимков и писмен

материал (чл.189, ал.15 ЗДвП) е законосъобразно и съответстващо на действително осъществилата се фактическа обстановка.

Неоснователно е касационното оплакване за неправилно изяснена от СРС фактическа обстановка. Съдът е изискал е по делото е представена в графичен вид информация за знаковото стопанство на мястото на нарушението. Въведеното на мястото на нарушението ограничение на скоростта е 50 км/ч. В оспорения ЕФ е посочена посочената разрешена скорост, а превишаването на скоростта е безспорно доказано.

Не буди съмнение правомощието на Съда на преквалифицира даденото нарушение. Тази постановка е законодателно закрепена в нормата на чл.63, ал.7, т.1 ЗАНН: Съдът изменя акта по чл.58д, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В постановения за разглеждане случай Съдът е изменил постановлението само в частта на неговата правна квалификация, като е приложил закон за по-леко наказуемо нарушение, като не е налице съществено изменение на обстоятелствата на нарушението.

Съгласно чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, в чертите на което безспорно се намира [улица], се наказва, за превишаване от 21 до 30 км/ч - с глоба 100 лв. В настоящия случай безспорно е установено извършването на нарушение от А. при управление на посоченото превозно средство с превишаване на скоростта с 29 км/ч.

Като е изменил оспорения ЕФ, Съдът е постановил правилен съдебен акт. Поради липсата на касационни основания, посочени в чл.63, ал.1 ЗАНН във вр.с чл.348 НПК касационната жалба е неоснователна. Обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да се присъди претендираното от него юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, който сочи, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лв. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което ответникът чрез юк.С. е изразил становище и е пледирал в хода на устните състезания. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, не предполага полагане на специални усилия от страна на процесуалния представител за запознаване със същото и за изразяване на становище по него. При това положение полагащото се възнаграждение на СДВР следва да бъде определено в размер на 80 лв. за касационното производство.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1, предл.първо от АПК Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3211 от 06.07.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 5200/2023 г.

ОСЪЖДА А. Х. А. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

